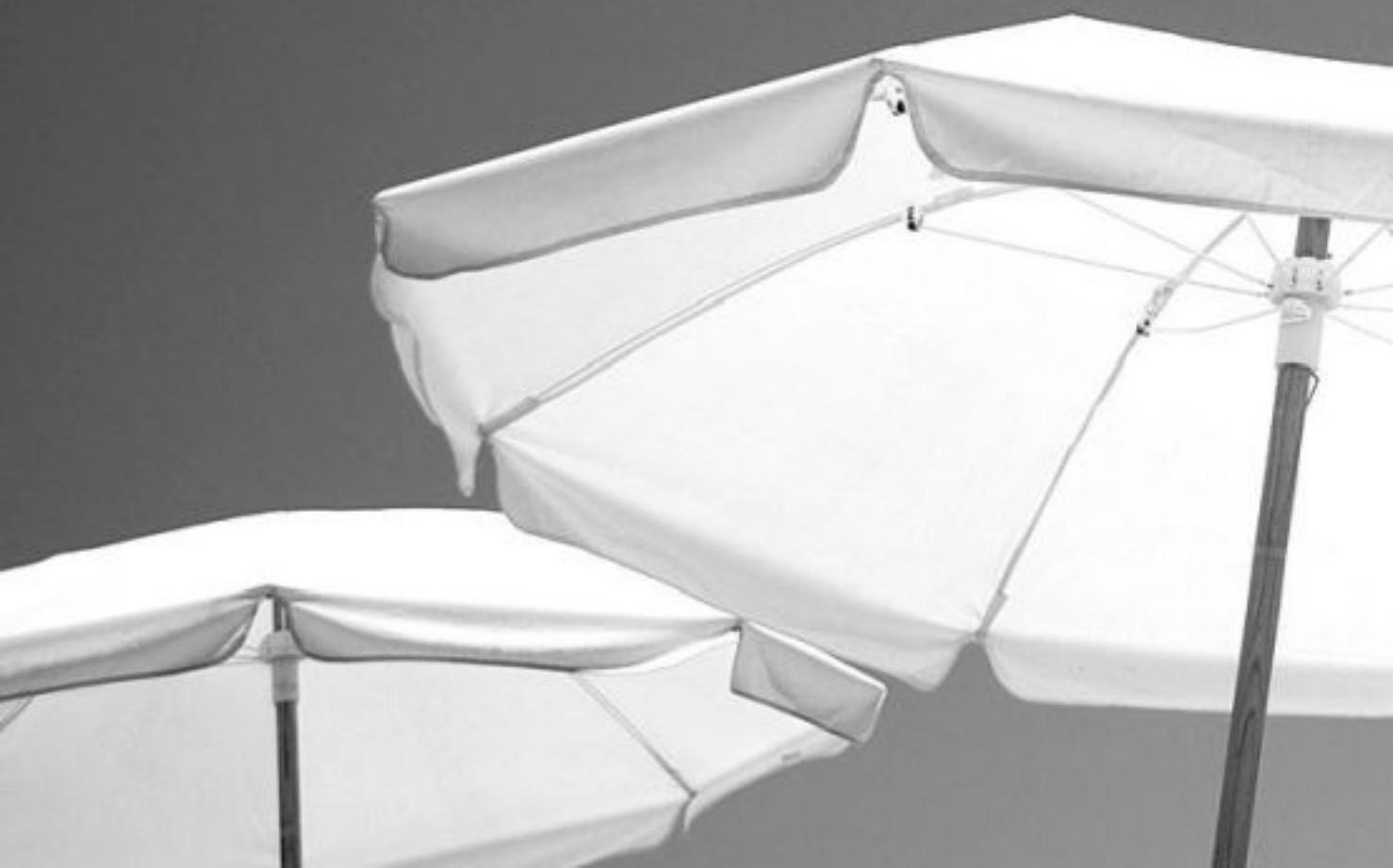

Siniša Novac

Jebi ga!

Chorvátske impresie a kompresie 2

© Siniša Novac

Jebi ga!

Chorvátske impresie a kompresie 2

Preklad: Remi Kloos

© Miloš Prekop – AND, 2014

ISBN 978-80-89598-07-6

Siniša Novac

Jebi ga!

Chorvátske impresie a kompresie 2

Jebi ga!

„Jebi ga!“, takto si povieme, keď už máme v Chorvátsku všetkého dosť, alebo nás niečo srdí, alebo to, čomu vra-
víte tiež slovom začínajúcim na písmeno „s“. Túto
knihu tvoria poviedky, a keď som premýšľal nad jej vý-
stižným názvom, ale aj akýmsi spoločným menovate-
lom, napadlo mi práve toto slovné spojenie. Jebi ga! Je
také oslobodzujúce a jeho vyslovením strasieme zo se-
ba všetko to znechutenie, stres...

„Jebi ga!“ sa skladá aj z vám dobre známeho slova
jebi a slovíčka „ga“, ktoré znamená ho. V tomto spojení
však chápeme slovíčko „ga“ oveľa širšie a má význam
asi ako slovo to. (Čiže, netýka sa len nepodareného man-
žela, napríklad.)

„Jebi ga!“ však povieme, keď nás niečo prekvapí aj
príjemne, alebo inak povedané ohromí. A bol by som
veľmi rád, ak by ste si po prečítaní väčšiny z poviedok
tejto knižky povedali aj vy, že „Jebi ga!“

Siniša Novac

Melancholik na pláži

Srečko je pravoverný melancholik. Zostáva verný svojmu melancholickému náboženstvu, aj keby čo bolo. Srečko je svojím vierovyznaním vlastne kresťan melancholik. Vydal sa raz na dovolenku k moru, samozrejme, sám, pretože melancholikovi je samému pri mori najlepšie. Ako melancholika by ho totiž spoločnosť ľudí, nech by bola akákoľvek, rušila. Ležal si tak sám melancholicky na večernej pláži, slnko sa hotovalo zapadnúť, more vyzeralo ako z dovolenkovej pohľadnice za sedem kuna, jednoducho správny čas pre správneho melancholika. A Srečko ním bol celou svojou dušou, napriek tomu, že sa volal Srečko, teda šťastičko.

Srečko pozeral na more a zapadajúce slnko a melancholicky pofajčieval svoju lightku. Na pláži bola len turistická hŕstka ľudí, a tak si nerušene vychutnával svoj melancholizmus. Melancholizmus je totiž ako alkoholizmus, keď mu človek prepadne, tak mu niet pomoci. Každý deň musí mať svoje dávky me-

lancholizmu a popri tom odrážať akékoľvek útoky optimizmu či radosti. Melancholikovi stále niečo chýba, avšak nevie čo. V tom sa melanchólia líši od smútku, ako ju definoval gospodin Freud.

Pre Srečka by to bol jeden z jeho mnohých melancholických večerov, nebyť toho, že si pri ňom na pláži rozložili lehátko tri mladé ženy. Veľmi mladé a veľmi krásne. Srečko, keď ich uzrel, na chvíľu zabudol na svoju melanchóliu, na chvíľu pozabudol na to, že je melancholik. Mužom sa to niekedy prihodí. Zabudnú napríklad, že sú ženatí a pri pohľade na mladé krásavice na pláži majú zrazu vietor vo vlasoch a kučeravé myšlienky, aj keď často už majú kučery akurát tak pod pazuchami.

Srečko si pri pohľade na ne naplno, a to naozaj naplno, uvedomil, že je muž. Pohľad na tie tri krásavice v pozadí s morom a zapadajúcim slnkom bol nádherný. Doteraz si myslel, že takú krásu je možné vidieť len na wallpaperoch. Ako si všimol, krásavice ho nenápadne sledovali. Po chvíli prišla jedna z nich k nemu a povedala:

„Imaš li vatre (*ohneň*)? Pušile bi (*fajčili by sme*), ali nemamo upaljač (*zapaľovač*). I bez upaljača to ide teško!”

Srečko nevedel, či to mal brať ako náznak niečoho alebo ničoho.

„Izvoli,” povedal jej s melancholickým úsmevom.

„Kako se zoveš?” spýtala sa ho koketne.

„Srečko.”

„Ja sam Ljiljana, drago mi je,” predstavila sa mu krásna neznáma, „da li si sam ovdje (*tu*)?”

„Da,” povedal Srečko a zahľadel sa na zapadajúce slnko.

„Hvala ti na upaljaču,” povedala Ljiljana, keď si zapálila cigaretu. Podala mu zapaľovač a vrátila sa k ostatným krásaviciam. Srečko sa vrátil k svojej melanchólíi, avšak v duchu si vravel, že teraz už akoby vedel, čo mu chýba. Musel čoraz viac sledovať tie tri krásavice. Vyzerali vskutku božsky. Ljiljana bola plavuša (blondína), s hrivou hustou ako lev, druhá bola hnedovláska a ako vlasatica za Ljiljanou v ničom nezaostávala a tá tretia bola crnokosa (čiernovláska), s tmavým telom ako čokoláda. A Srečko, ako pravý melancholik, čokoládu miloval.

„Srečko, dođi do nas,” ozvalo sa zrazu z úst Ljiljany. Srečko neváhal, zobral si osušku a veci a „preselio se” k nim.

„Daj da te upoznam sa svojim prijateljicama. Ovo

je Ljiljana,” povedala Ljiljana a predstavovala mu „crnokosicu” Ljiljanu. „I ona je isto Ljiljana,” riekla Ljiljana, keď mu predstavovala hnedovlásku Ljiljanu.

„Drago mi je,” povedal Srečko, „lako ću zapamtiti, kad se sve tri zovete Ljiljana.”

Srečko videl ako si ho obzerajú, pričom mu bolo jasné, že to nie je len také obzeranie, ako keď si obzeráme starý bicykel. Srečko totiž ako muž nebol na zahodenie. Bola by veru škoda vyhodit' niečo také ako on, aj keď, povedzte to Borivojovi, ktorý ho raz vyhodil z diskotéky.

„Što ćeš raditi večeras?” spýtala sa ho pre zmenu crnokosa Ljiljana, čo bude robiť večer.

„Ne znam, nemam ništa u planu,” povedal Srečko.

„Ajde dođi s nama u disko!!!” riekla zas hnedovláska Ljiljana.

„Da, da, dođi s nama!!!” ozvali sa všetky tri Ljiljany erotickým trojhlasom. Srečko za zamyslel. Na diskotéke bol naposledy veľmi dávno. Vlastne vtedy, keď ho odtiaľ vyhodil Borivoj.

„U disko?” spýtala sa, aby získal čas.

„Da, u disko, i onda možemo otići do našeg apartmana. Napraviti ćemo ukusnu večeru!” povedala plavuša Ljiljana.

„I prekrasnu noć, koju nikada nećeš zaboraviti!!!“ dodala hnedovláska Ljiljana s prísľubom noci, na ktorú vraj nikdy nezabudne. Srečkovi už bolo nad zapa-
dajúce slnko jasnejšie, o čo týmto trom Ljiljanám ide. Dlho sa zamyslel.

„Ne, hvala,“ povedal napokon Srečko.

„Ne? Zašto ne?“ prekvapene sa ho opäť spýtali Ljiljanovským trojhlasom.

„Jednostavno (*jednoducho*), ne!“ nedal sa Srečko.

Ljiljany ho síce presvedčovali, ale bezvýsledne. Chvíľu sa potom ešte rozprávali, napokon sa Ljiljany pobrali preč. Keď tieto tri Ljiljanské grácie odchádzali, ešte pred odchodom, sa ho poslednýkrát spýtali:

„Sigurno (*určite*) ne želiš íci s nama??“

„Ne,“ povedal rezolútne Srečko. Ljiljany odišli.

Keď odchádzali, započul ešte od jednej z nich:

„Jebi ga!!! Tako zgodan dečko (*pekný chlapec*), a peder (*gej*). Svi (*všetci*) zgodni (*pekní*) dečki su pederi! Kad u budućnosti mi žene postanemo (*sa staneme*) lezbijke, onda će to stvarno (*naozaj*) biti smak (*koniec*) svijeta!!!“

Ljiljany však netušili, že Srečko nie je peder, ale melancholik. Srečko zostal na večernej pláži a vychutnával si ten melancholický večer a svoj melan-

cholický svet, v ktorom sa cítil dobre. Odolal tak vábeniu iného sveta a zostal verný svojmu náboženstvu. Nezhrešil. Veď pravý melancholik nemôže ísť do štvorky s tromi mladými krásavicami, nemôže okúsiť tento foursome šťastia. Alebo môže?

Zavretá brána

Niekedy o našom živote rozhodne len maličkosť. Detail. Ako to bolo v prípade Milivoja, manžela a otca troch odrastených dcér. Milivoj, ako správny otec a manžel, nemyslel na seba a celý svoj manželský i nemanželský život obetoval rodine. (Hlavne ten nemanželský, lebo ten u neho nebol.) Po čase si však začal uvedomovať čoraz viac, že sa akosi stratil v súkolí svojej rodiny (alebo v rodinnom kruhu) a preňho ako človeka, akoby v ňom nebolo miesto. (Preňho ako sluhu, organizátora, človeka pre všetko, tam však bolo miesta habadej.)

Všetko to vlastne spôsobila brána. Vonkajšia brána, ktorou vchádzal do svojho domu. On totiž, keď prišla z práce jeho manželka (alebo z mesta) jej vždy otvoril bránu, aby mohla vojsť autom. Jemu však neotvoril nik. Ani žena a ani žiadna z jeho troch dcér. Jedného dňa, keď sa vracal z práce sa to stalo opäť. Prišiel so svojím autom k bráne a videl, že na terase sedí jeho žena s dcérami a popíjajú kávičku. Boli za-

braté do tých ženských rozhovorov, a tak si ani poriadne nevšimli, že prišiel. Pritom prichádzal z práce vždy o pol piatej.

Milivoj zastal, zaradil neutrál a hotoval sa vystúpiť z auta a už po milióntykrát otvoriť bránu. Vtedy sa však zarazil. Nevystúpil z auta. Chvíľu premýšľal a zaradil spiatocku. Nacúval, potom dal jednotku, rozbehol sa, dvojku, trojku, štvorku, päťku a odišiel z domu. Nadobro. Už sa nikdy nevrátil. A pritom stačilo tak málo. Otvoriť tú bránu.

Alebo ju aspoň mať na diaľkové ovládanie.

Darija

Keď sa Darija objavila jedného dňa na hotelovej pláži, vzbudila hneď pozornosť. Hotelový manažment sa totiž na jednej schôdzi rozhodol, že by mali ísť s dobou a na pláži tak spravili Detský kútik. Dali tam dva stolčeky, osem farebných stoličôčiek, farbičky, papie-re a Dariju. Darija bola študentka drugog razreda sveučilišta (*druhého ročníka vysokej školy*) a manekýnka na pohľadanie. Do bronzova opálená, s pokožkou hebkou ako zamat, s čiernymi havraními vlasmi a veľkými tmavými očami. Ej veru, množstvo mužov hľadalo do toho kútika a zatúžilo byť malým chlapcom a pobudnúť v jej detskom kútiku.

„Molim vas, našiljite (*zastrúhajte*) mi olovku (*ceruzku*),” povedal by nejjeden z nich. Sledovali ju, ako má ceruzku v ústach, ako sa s ňou pohráva svojou mäsitou dolnou perou. Darija mala však mimoriadne mäsitú aj tú hornú. Nejjeden muž, keď ju videl, ako sa milo správa k deťom, si veru pomyslel, že Darija by bola dobrá matka jeho detí. Komické bolo, že si

to mysleli hlavne muži, ktorí boli ženatí a deti už mali. Často však nie veľmi vydarené, a preto zacítili druhú šancu, pocítli potrebu to napraviť. Takisto by veľmi radi vymenili svoju opozeranú manželku za neopozeranú Dariju. Veru nielen futbal nemá logiku, ale ani mužské fantázie. Muži, síce nespokojní so svojimi ženami, pritom svojsky prehliadajú, ako vyzerajú oni. Mnohí z nich mohli byť radi, že majú práve takú ženu, akú majú a mnohí aj, že vôbec nejakú majú. Možno by aj v budúcnosti mohli hotelové manažmenty spraviť okrem detských kútikov aj manželské kútiky, kde by sa o manželov, teda mužov, starali mladé pekné dievčatá. Čapovalo by sa tam pivo, plus káva a cigaretky a muži by si tak krátili dlhé plážové chvíľky spoločnosti mladých krásavíc. Myslím, že by sa to ujalo a bolo by to veľmi vyhľadávané, lebo množstvo mužov na pláži vyslovene trpí a ak netrpí, tak je to pre nich minimálne veľmi nudné. Pohľad na more im veľa nevraví a plávanie v ňom tiež.

Podme však späť k Dariji. Tým, že sa Darija objavila na pláži, sa muži začali omnoho viac predvádzať. „Čuj, imaš li ti kľučky od mercedesa?“ spýtal sa jeden z nich manželky pred Darijou a manželka sa nestačila čudovať, že o čomu to priča, lebo oni mali

Škodu Fabiu. Crvenu. „Sad (*teraz*) smo bili na Floridi, i moram reći (*musím povedat*), da je naše more puno ljepše. Morao sam (*musel som*) otići tamo... zbog (*vdaka*) biznisa, kužiš (*chápeš*)!” vraví zasa ďalší, ktorý v skutočnosti pracoval v mäsiarstve v Konzume.

Darija obdržala aj celý rad návrhov na zamestnanie. „Čuj mala, evo ti moj broj (*číslo*) mobitela, i možeš mi se javiti (*ozvat*). Imao bih super posao (*zamestnanie*) za tebe, a ako želiš, možemo o tome razgovarati večeras,” navrhoval zasa ďalší, ktorý sa hral na majiteľa veľkej firmy. Majiteľom firmy síce bol, avšak tá bola v takých červených číslach, že sa blížili farbe jeho spálenej pokožky.

Darija vytrvalo všetkým návrhom odolávala. Jednak nebola hlúpa a jednak nik z nich nebol ako George Clooney. Aj keď boli všetci, plus mínus nejaké drobné roky, jeho ročník. To je však život. Ak chce mať muž úspech u žien nestačí mu, že sa narodil v tom istom roku ako George Clooney. U mužov, na rozdiel od vína, niečo ako dobrý ročník nejestvuje. V každom roku sa narodí veľmi dobrí muži, dobrí, takí nijakí a aj úplne hrozní.

Mužské predvádzanie však nemalo konca kraja.

Jeden pred Darijou cvičil na pláži Sedem Tibeťanov až jej pozhadzoval takmer všetky stoličôčky. Nezabralo. Ďalší na ňu skúsil Tai-Chi. Cvičil tam všetky tie pozície len taký fukot, avšak bez efektu. Ďalší sa zasa hral na Picassa a v typickom prúžkovanom tričku jej chcel silou mocou pomáhať.

„Kad sam bio kao oni, crtao (*kreslil*) sam kao Rafael, i trebalo mi je puno godina (*veľa rokov*), da se naučim crtati (*kreslit*) kao oni,“ zacitoval slávne Picassove slová. Darija naň pozerala a nechápala, o čom to hovorí.

Za domácimi pochopiteľne nezaostávali ani cudzinci. Taliani boli z nej úplne hotoví. Každý z nich bol minimálne Berlusconi, či nebudaj syn Enza Ferrariho. Predvádzali sa pred ňou, až sa na to nedalo pozeráť. Talianski muži sú v tomto majstri. Sú presvedčení o svojej výnimočnosti a pritom často zabúdajú, že cudzie ženy na nich tak zbožne nehľadia ako ich mamička.

Nemci sa taktiež hrali na tých, čo už sú za vodou. Byť Nemec znamená byť bohatý, alebo aspoň zarábať minimálne šesťtisíc eur mesačne, ako si myslia mnohí Východoeurópania. A Nemci tento mýtus veľmi radi podporujú. Česi to zasa skúšali svojím humo-

rom. Ved' platmi asi ťažko. Niektorí mladší oslovovali aj Dariju svojim typickým „Ty vole“, čo ju miatlo, lebo ona ich nevolila, teda nemilovala.

Darija pobláznila celú pláž. Ktovie, čo všetko by sa tam ešte neudialo, keby ju neprišla navštíviť jej priateľka Romana. Určite by rozbila, a to pritom nechtiac, kopec manželstiev. Spôsobila by to, že na dovolenku síce odchádzali ako manželia, avšak po nej by sa hneď rozviedli. Hlavne muži mali pocit, že to takto a s vlastnou ženou už ďalej nejde.

Tie dve sa zvitáli dlhým bozkom (na ústa) a všetkým bolo hneď jasné, že nádherná Darija je lesbička. Pláž zahalil smútok. Chlapi posmutneli a akoby stratili chuť do dovolenkového života. Ich zlomené nádeje bolo cítiť široko ďaleko, ako keď si niekto griluje na večeru ryby.

Nemanja

„Nemanja, oprosti (*prepáč*), ali vidim da stalno buljiš (*stále čumíš*) u mlade djevojke i žene! Jako mi to smeta (*ruší*)!!!” prurušila Nada dovolenkovo ticho, keď spolu s Nemanjom ležali na pláži.

„Dobro Nada, sada (*teraz*) ću ti to objasniti ... Ja ih ne gledam onako, kao da ih želim „povaliti”, ili nešto slično (*podobné*), ne. Fascinira me to, što u njima vidim život, dok, gledajući tebe, vidim smrt!” zazneli tvrde Nemanjove slová, také nepatričné na manželskej dovolenke.

„Poludio si (*zbláznil si sa*)? Kad mene gledaš vidiš smrt?! Nemoj pričati (*nemôžeš vraviet*) gluposti! Kakvu smrt? Da li sam ja mrtva za tebe?” riekla mu na to znechutene Nada.

„Oprosti Nada, ne kažem da si ti mrtva, ili da izgledaš (*vyzeráš*) kao smrt. Kad tebe gledam, vidim smrt, koja dolazi (*príde*). Jednog će dana samo doći (*len príde*), i bez pitanja će me uzeti (*ma vezme*) sa sobom. Vidim i smrt naše ljubavi, koja je izbljijedila